

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om et grønt regnskab for landbrugsbedrifter.
(Beslutningsforslag nr. B 52).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL), Line Barfod (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af tilstrækkelig færgelapacitet til Bornholm.
(Beslutningsforslag nr. B 53).

Medlemmer af Folketinget Lone Møller (S), Naser Khader (RV), Line Barfod (EL) og Tove Videbæk (KD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sygesikringstilskud til diætbehandling hos autoriserede kliniske diætister.
(Beslutningsforslag nr. B 54).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fortsat dansk bidrag til den multinationale sikringsstyrke i Irak.
(Beslutningsforslag nr. B 56).

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af det danske bidrag til den internationale sikkerhedsstyrke ISAF i Afghanistan.
(Beslutningsforslag nr. B 57).

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL), Keld Albrechtsen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Vil ministrene oplyse, i hvilket omfang »krigen mod terror« har undermineret demokratiske

standarder og retssikkerhedsgarantier som fastlagt i en række internationale konventioner?«
(Forespørgsel nr. F 25).

Medlemmer af Folketinget Jeppe Kofod (S), Holger K. Nielsen (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Søren Søndergaard (EL) og Bodil Kornbek (KD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om den danske regerings linje i forhold til håndhævelse af de internationale humanitære love, ikke mindst Genèvekonventionerne, og i den sammenhæng belyse, om og hvordan de internationale humanitære love finder anvendelse for de internere personer på den amerikanske Guantánamobase?«
(Forespørgsel nr. F 26).

Medlemmer af Folketinget Søren Søndergaard (EL), Margrete Auken (SF), Holger K. Nielsen (SF) og Keld Albrechtsen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om situationen i Tjetjenien og om regeringens initiativer for at forsvare det tjetjenske folks fundamentale rettigheder?«
(Forespørgsel nr. F 27).

Kl. 13.05

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget sig selv og finansministeren.

Indtil dette øjeblik er der til statsministeren anmeldt følgende hovedspørgere, som vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Frank Jensen
2. Søren Søndergaard

3. Aage Frandsen

4. Villy Søvndal

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørger til statsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Til finansministeren er indtil nu anmeldt:

5. Elisabeth Arnold.

Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende medlemmer få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Spm. nr. US 18

Frank Jensen (S):

Man må sige, at regeringen mildest talt har haft en meget katastrofal håndtering af sit løftebrud på dagpengeområdet, og man må sige, at statsministeren i dag på sit pressemøde har givet yderligere anledning til, at der nu er en meget, meget usikker situation for tusindvis af mennesker, der har placeret deres tryghed ved det danske samfund i det danske dagpengesystem.

For i tirsdags her i salen erklærede finansministeren, at der ikke ville komme forslag til ændringer på dagpengeområdet før det kommende valg. Men nu har statsministeren så på sit pressemøde i dag sagt, at man altså holder døren på klem, og at der vil være mulighed for at gennemføre forandringer på dagpengeområdet også inden næste valg.

Nu har vi så anledning til at spørge statsministeren her i salen: Hvem skal vi snart tro på? Skal vi tro på finansministeren, der i tirsdags her i salen sagde, at der ikke kom forslag til forandringer på dagpengeområdet, før Velfærdskommissionen har afgivet sin betænkning, og før der har været anledning til en bred debat med befolkningen? Eller er det statsministerens ord fra pressemødet i dag, der gælder?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål er jeg da utrolig glad for at få, for jeg ved da ikke, hvem i alverden der har kunnet lave den rapport fra pressemødet. For mine udtalelser var krystalklare, nemlig at der ikke kommer noget forslag fra regeringen om dagpenge på denne side af valget. Det kan da ikke være klarere.

Jeg tror, det var det samme, finansministeren sagde i tirsdags. Det har jeg gentaget på pressemødet i dag. Så jeg ved da ikke, hvem der er

kommet med den forkerte rapport fra pressemødet. Men så siger jeg det gerne her.

Frank Jensen (S):

Det fremgår af det telegram, der er kommet fra pressemødet, og vi er jo i den situation, at vi i Folketinget må henholde os til de telegrammer, vi får, når statsministeren har holdt sit pr-møde i Statsministeriet, inden Folketinget starter.

På det her pr-møde i dag i Statsministeriet har statsministeren på regeringens vegne forbeholdt sig retten til: »at ændre på hjørner af dagpengesystemet«.

Nu ved vi jo altså, at regeringen har den opfattelse, at hjørner i dagpengesystemet kan være noget, der kan have vidtrækkende betydning for borgerne. Vi så det i forbindelse med præsentationen af regeringens finanslov. Her var der altså tale om, at man kunne ændre, justere på små ting i dagpengesystemet, og så hente 800 mio. kr. ud af dagpengesystemet, uden at nogen rigtig ville opdage det.

Nu har vi så set, at man har indgået en aftale med Dansk Folkeparti om 170 mio. kr., som godt nok var et barberet beløb, og som har givet anledning til, at regeringen har trukket det hele tilbage. Nu har statsministeren igen på sit pr-møde i Statsministeriet givet anledning til en ny mistænksomhed om, hvad det så er, der kommer.

Vil statsministeren sige, at alt det der, som statsministeren har sagt på pressemødet, nu også er trukket tilbage, ligesom finansministeren gjorde det i tirsdags her i salen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er dog fantastisk. Jeg tror, at hr. Frank Jensen simpelt hen bevidst er ude på at misforstå det. Lad mig derfor gentage: Regeringen kommer ikke med noget forslag om dagpenge på denne side af valget.

Det andet spørgsmål, jeg fik, var et mere generelt spørgsmål, nemlig om det var min opfattelse, at det danske dagpengesystem fungerer ordentligt, hvortil jeg svarede: Ja, det mener jeg i det store og hele det danske dagpengesystem gør.

Men så sagde jeg: I et meget stort system kan der jo altid være nogle hjørner, hvor man synes, systemet kunne være indrettet mere hensigtsmæssigt. Men det ændrer jo ikke på, at jeg svarede og gentog det flere gange: Regeringen kommer ikke med forslag vedrørende dagpengesystemet på denne side af valget. Jeg føjede oven i

købet til, at hvis regeringen har planer om større omlægninger af dagpengesystemet, så vil det blive annonceret i en kommende valgkamp.

Det svar var meget klart. Det blev gentaget flere gange. Så der er ingen som helst anledning til, at hr. Frank Jensen prøver bevidst at misforstå det.

Frank Jensen (S):

Det har vi jo hørt nogle gange fra statsministeren. Jeg har selv haft lejlighed til at spørge statsministeren om forholdene for handelsskolerne efter det forslag til finanslov for 2002, som kom fra regeringen. Det viste sig så heldigvis, at der på tv lå et klip fra statsministerens besøg på en handelsskole i Frederikshavn. Så var det en svipser, og så kom der bevillinger til handelsskolerne.

Nu er regeringen så taget i at have brudt løfterne til vælgerne på dagpengeområdet. Så er det trukket tilbage – og ikke, fordi statsministeren ikke mener det samme, det må man jo også forstå ud fra statsministerens pressemøde i dag, og statsministeren har forsvaret nedskæringer på dagpengeområdet.

Man skal altså lytte meget, meget nøje efter, hvad statsministeren siger, for vi kan jo stå her i salen igen om nogle ganske få måneder, hvor statsministeren så henviser til sit pressemøde fra dags dato og siger, at han jo allerede havde varslet, at der kunne blive tale om ændringer af hjørner, som der står i telegrammet her; der kan blive tale om ændringer i hjørner af dagpengesystemet. Så er det, vi spørger igen: Det dementi, vi har fået fra statsministeren, kan det også stå sin prøve om 6 måneder her i Folketinget?

Kl. 13.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Mit svar på pressemødet var lige så klart, som mit svar er nu her i Folketingssalen, og det synes jeg hr. Frank Jensen skulle tage at lytte til, nemlig: Regeringen kommer ikke med forslag om dagpengesystemet på denne side af valget. Det kan ikke siges kortere, og det kan ikke siges klarere. Det svar, der blev givet på pressemødet, er nu gentaget her.

Men jeg må da sige, at det er betagende at høre hr. Frank Jensen tale om løftebrud, hr. Frank Jensen, som var i regering på det tidspunkt, hvor den daværende statsminister afgav et klokkeklart løfte om ingen ændringer i efterlønnen. Og hvad skete der så efter valget? Så

blev der lavet dramatiske ændringer i efterlønnen.

Det er fantastisk, at hr. Frank Jensen vil gøre sig til dommer over løftebrud og ikke løftebrud, han, som selv var minister i en regering med en statsminister, der i den grad brød et løfte, der var afgivet til vælgerne.

Jeg lægger meget vægt på, at det, man siger før valget, står man ved, og det gennemfører man efter valget, det er det, der kendetegner denne regering. Og da der kom debat om regeringens forslag på det punkt, trak vi det selvfølgelig med det samme.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Jensen, og det er sidste gang til statsministeren.

Frank Jensen (S):

Det er jo tankevækkende, at vi har en statsminister, som hellere vil tale om fortiden end om nutiden og fremtiden.

Vi står altså i den situation, at det er den nuværende statsminister, der har ansvaret og magten. Derfor er jeg igen nødt til at spørge: Når statsministeren så sent som for nogle ganske få minutter siden oppe i Statsministeriet har stået og fortalt offentligheden, at der kan blive tale om ændringer af hjørner af dagpengesystemet, og så går direkte fra det pressemøde herved i Folketingssalen og afviser det hele pure, så er jeg altså nødt til at spørge statsministeren igen: Når statsministeren dementerer sit udsagn, som er afgivet for ganske få minutter siden, er det så også ensbetydende med, at der heller ikke er hjørner af dagpengesystemet, der kan blive tale om at ændre inden næste valg, som statsministeren har sagt for ganske kort tid siden i Statsministeriet?

Vi bliver altså nødt til at holde den her statsminister meget nøje fast, for vi har oplevet, at det kun er, når vi har tv-bånd med, hvad statsministeren har lovet, at det virker, så virker løfterne. Der, hvor der ikke er tv-bånd, kan statsministeren skøjte hen over det hele og lave aftalebrud på folkeskoleområdet, på satsreguleringen, som i øvrigt er aftaler, der har fungeret i over 13 år, og som blev indgået, dengang hr. Anders Fogh Rasmussen var med i regeringen under Poul Schlüters ledelse. Da blev der lavet aftaler om satsregulering. Det har statsministeren set stort på med den aftale, der er indgået med Dansk Folkeparti.

Så igen, hr. statsminister, tilbage til kernen i det her: Kan der blive tale om ændringer af hjørner af dagpengesystemet, som statsministeren har sagt for ganske få minutter siden?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):

Mange tak til statsministeren for statsministerens meget illustrerende udtalelser. Jeg har bare et punkt, jeg ønsker klarlagt, og det går på, at når nu man gør så meget ud af, at man under ingen omstændigheder vil bryde løfter, skal det så forstås på den måde, at hvis statsministeren ikke annoncerer nogen dagpengefordingelser i den kommende valgkamp, så kan statsministeren hermed garantere, at der under ingen omstændigheder bliver nogen forringelser på dagpengeområdet i hele den kommende valgperiode? Skal statsministerens udtalelser forstås på den måde?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er nødt til bare at gentage, hvad jeg tidligere har sagt, og hvad jeg faktisk også sagde på pressemødet, nemlig: Regeringen kommer ikke med dagpengeforslag på denne side af valget. Det sagde jeg på pressemødet, og det gentager jeg her, og hvis nogen har fået noget andet ud af pressemødet, ja så har de ganske enkelt ikke hørt ordentligt efter, hvad jeg sagde, for jeg sagde det flere gange. Det kan ikke misforstås, og hr. Frank Jensen bør heller ikke kunne misforstå det. Nu er det så gentaget for et hundrede og syttende gang.

Til hr. Søren Søndergaard kan jeg sige, at også her kan jeg gentage, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at hvis regeringen har planer om større omlægninger af dagpengesystemet, så bliver de naturligvis annonceret inden valget, så vælgerne ved, hvor de står, og hvor vi står.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 19

Søren Søndergaard (EL):

Desværre var jeg ikke med statsministeren i Mellemamerika. Det kunne jeg godt have tænkt mig at være, for jeg kom i stedet for til at læse den her udgivelse om aftaler om finansloven 2004. Og det var ikke underholdende, det må jeg

sige til statsministeren. Jeg blev virkelig ked af det, da jeg sad og læste alle de dårlige aftaler, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, som vil betyde mere arbejdsløshed, som vil betyde dårligere miljø. Og så alle de ting, som der ikke bliver gjort noget ved, f.eks. de studerende med børn, der ikke får forbedrede vilkår, osv.

Men der var en ting i det, som er blevet vedtaget, jeg blev glad over at læse, for der står nemlig i den her aftale, som er indgået under overskriften »Forskning i Gulag«:

KL 13.15

»Der afsættes i alt 4 mio. kr. i 2004 og 2005 til en styrkelse af forskningen i Gulag/stalinismens udryddelseslejr.«

Det blev jeg så glad for, for når jeg tænker på alle de venstresocialister og syndikalister og trotskister og antistalinister, der har siddet i udryddelseslejrene, så nu synes jeg, det er på tide, at der bliver lavet en undersøgelse, som virkelig fremdrager det og bringer det frem i lyset.

Derfor vil jeg, ud over at sige tak, bare spørge statsministeren, om han kan oplyse, hvornår han regner med, at resultaterne af de her undersøgelser vil blive fremlagt for befolkningen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har forstået, at der efter aftale med Dansk Folkeparti er sket en ændring af formålet med bevillingen, der i stedet for forskning i gulag/stalinisme skal anvendes til forskning i indre danske konflikter under den kolde krig.

Jeg har også forstået, at bevillingen går direkte til Syddansk Universitet som en del af universitetets basisbevilling.

Søren Søndergaard (EL):

Nu ønsker jeg endnu mere, at jeg havde været langt væk sammen med statsministeren, for det er da utrolig skuffende.

Betyder det for det første, at den her bog ikke gælder længere? Jeg læste jo op fra den, den er udgivet af regeringen, der står regeringen nedunder, og der står:

»Der afsættes i alt 4 mio. kr. i 2004 og 2005 til en styrkelse af forskningen i Gulag/stalinismens udryddelseslejr.«

Gælder det ikke længere? Har man fjernet det fra finansloven? Og i så fald, hvorfor har man fjernet det?

Jeg troede, at vi havde en statsminister, der var imod stalinisme. Jeg er meget imod stalinisme, og jeg er især imod stalinismens udryddel-

seslejlige. Jeg synes, det er godt med undersøgelser, og at det skal frem i lyset.

Nu forstår jeg, at statsministeren står her og siger, at denne bog slet ikke gælder mere, og at statsministeren slet ikke vil have sandheden om stalinismens udryddelseslejlige frem i lyset. Det er da chokerende. Kan det virkelig have sin rigtighed?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil meget gerne have sandheden om gulag-lejlige og stalinismen langt frem i lyset, og jeg er glad for, at hr. Søren Søndergaard heller ikke har noget imod det.

Men jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at finanslovaftalen og bogen stadig gælder. Der står i aftalerne, at de penge, der afsættes, udmøntes efter aftale mellem dem, der har indgået aftalerne. Der har vi forstået, at den part, vi har indgået aftalen med, har ønsket, at de 4 mio. kr. benyttes til et andet formål.

Det er meget normal praksis. Pengene er stadig de samme, som var afsat i finanslovaftalen nemlig 4 mio., og selvfølgelig udmøntes de efter aftale med dem, der har indgået aftalen.

Søren Søndergaard (EL):

Nu bliver man næsten fristet til at følge i sporet på en tidligere statsminister, der tog en bog, som også den nuværende statsminister havde været med til at forfatte, og begyndte at tage sider ud af den, fordi de nu heller ikke gjaldt længere.

Jeg kan ikke forstå, hvordan man kan misforstå det, der står her. Der står jo fuldstændig klart, at der skal laves forskning i stalinismens udryddelseslejlige. Så må statsministeren her fortælle, at det ikke gælder længere. Men hvis det ikke gælder længere, så betyder det vel, at det, der står her, ikke er rigtigt længere, og så gælder bogen vel ikke længere?

Der er også det andet spørgsmål, som statsministeren ikke svarer på: Hvorfor er det vigtigere at forske i nogle støvede arkiver ude på Arbejderbevægelsens Arkiv og Bibliotek om socialdemokraternes kamp mod kommunisterne, end det er at forske i udryddelseslejlige i Sovjetunionen? Var det ikke meget mere alvorligt? Eller er det udtryk for en prioritering? Mener statsministeren alligevel ikke, at de udryddelseslejlige var så alvorlige, at der skal afsættes penge til det?

Formanden:

Så er der tre medspørgere, hr. Jesper Langballe, hr. Aage Frandsen og hr. Keld Albrechtsen.

Først hr. Jesper Langballe – 1 minut.

Jesper Langballe (DF):

Jeg er ikke en så betydningsfuld person, at det er blevet mig forundt at deltage i finanslovforhandlinger, men jeg har jo hørt en del om, hvordan det foregår. Jeg vil høre, om statsministeren kan bekræfte, at regeringen begynder med at lave et finanslovudkast på størrelse med telefonbogen for Sjælland, hvor hvert enkelt punkt er minutiøst gennemgået af ministeriernes embedsmænd.

Så kommer et parti som f.eks. Dansk Folkeparti til forhandling medbringende nogle små lapper papir med notater i deres lommer plus deres gode hoveder. Med den procedure kan det altså ske, at der opstår en misforståelse f.eks. mellem en fagordfører og finanslovforhandlerne, og så har man det sådan i en forligskreds, at når der er sket en misforståelse, så sørger man bare for at rette den, når parterne er enige om det.

Kl. 13.20

Aage Frandsen (SF):

Kan statsministeren bekræfte, at der i forvejen pågår to undersøgelser, som har det samme tema i sig, nemlig forskningen af hvad der skete under den kolde krig?

Så siger statsministeren, at det er meget normalt, at man retter til. Ja, hvis enten budbringeren eller modtageren ikke har været klar i opfattelsen, så er det selvfølgelig forståeligt, men jeg har aldrig hørt om, at en så eklatant fejl er sket under en finanslovforhandling.

Men er det også normalt, at man giver en bevilling til et bestemt universitet med et bestemt formål? Er det normalt?

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, her er jo tale om et af de eklatante eksempler på vennetjenester, der har bredt sig under den her regerings ledelse.

Men hvis der er tale om en misforståelse i den her sag, så er der vel tale om den misforståelse, som består i, at regeringen meddeler Folketinget og befolkningen, at der skal afsættes penge til en undersøgelse af stalinismens forbrydelser i lejrene, hvorefter det viser sig, at statsministeren og regeringen alligevel ikke gennemfører den plan.

Det er da i virkeligheden mere end en misforståelse. Det er da for groft, at man annoncerer det, og så viser det sig efterfølgende, at man overhovedet ikke kan stole på, hvad der står i de

dokumenter, som regeringen udgiver og sender til Folketinget og befolkningen. Det må statsministeren da gøre noget ved. Hvad vil statsministeren gøre ved det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hykleriet kender ingen grænser fra venstrefløjen i den her sag. Nu har jeg ikke taget gamle papirer med fra hele den tid, hvor der sad en socialdemokratisk regering, og det var hr. Keld Albrechtsen og hr. Søren Søndergaard, der sad og forhandlede finanslovaftaler med den daværende regering, men jeg tror, at hvis jeg havde gjort det, så ville jeg sikkert kunne finde flere eksempler på, at aftaleparterne, efter at der var indgået finanslovaftale, var blevet enige om at ændre bestemte udvalgte elementer i aftalen.

For det er jo rigtigt, som hr. Jesper Langballe anfører, at der altid kan ske det under en finanslovforhandling, at man får givet en forkert overskrift her eller en formulering der, som man så bagefter er enig om, at det vil man godt have ændret, eller det vil man godt have præciseret. Det er en fuldstændig normal fremgangsmåde.

Vi taler her om et lillebitte beløb på 4 mio. kr. ud af en samlet finanslovaftale. De 4 mio. kr. står stadig væk, aftalen gælder, bogen gælder, herunder at aftaleparterne selvfølgelig til enhver tid bestemmer, hvordan det udmøntes, også om man vil anvende det på en anden måde. Hvis bare aftaleparterne er enige om det, kan man gøre sådan. Sådan har man altid gjort, og selvfølgelig kan man også gøre det nu.

Så skal jeg blot sige til hr. Aage Frandsen, at ja, der foregår undersøgelser af de såkaldte indre konflikter under den kolde krig, men det udelukker jo ikke, at man i pluralismens navn kan have flere. Det er jo det, der kendetegner forskning, at man kan se konkurrerende resultater og så ud fra det drage sine egne slutninger.

Hr. Aage Frandsen spørger, om det er normal procedure. Jeg kan forstå, at bevillingen, som jeg sagde i mit første svar, går direkte til Syddansk Universitet som en del af universitetets basisbevilling. Det er en fremgangsmåde, der er i overensstemmelse med lov om forskningsrådgivning.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, jeg ved ikke, hvor normal en procedure det er. Hvis man f.eks. siger, at man vil udvide jernbanen fra Århus til Aalborg, og så i stedet for tager pengene og bygger en motorvej fra Køge til Korsør eller sådan et eller andet, så ved jeg ikke,

hvor normalt det er. Jeg kan bare konstatere, at der er tre ting, der står til troende her.

For det første kan man ikke stole på regeringen.

For det andet kan man ikke stole på det, der står i den her bog, for det, der står fuldstændig ordret, lægger man bare et fuldstændig andet indhold ind i. Ikke engang som fortolkning. Man ændrer det simpelt hen til noget helt andet.

For det tredje, hvad der måske er det mest alvorlige, at det viser sig, at regeringens interesse for at undersøge stalinismens forbrydelser i udryddelseslejrene i Sovjetunionen anses for at være mindre vigtig end at lave en undersøgelse i arkiver i Danmark.

Jeg kan bare beklage, at det er sådan. Jeg var ellers så glad lige præcis for det her punkt, men jeg forstår, at statsministeren heller ikke vil tillade mig at være glad bare for sådan et lille punkt, når jeg læser denne her finanslov. Det synes jeg selvfølgelig er kedeligt.

Kl. 13.25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg deler ganske bestemt hr. Søren Søndergaards interesse i at få kortlagt og blotlagt så meget som muligt om gulaglejrene og stalinismens forbrydelser, absolut. Men en finanslovaftale er jo en aftale, hvor parterne skal være enige om, hvad det er, man afsætter penge til, og hvad pengene skal bruges til.

Men jeg kan forstå på hr. Søren Søndergaards mange bemærkninger, at han måske vil stille sig til rådighed nu eller senere for at skaffe penge til sådan en interessant forskning. Det kunne da være interessant, om hr. Søren Søndergaard vil det. Det er jo ikke udelukket, at man kan gøre det.

Men her taler vi altså om en finanslovaftale, og der er det selvfølgelig de parter, der har indgået aftalen, der bestemmer, hvordan pengene skal bruges. Og hr. Søren Søndergaard er altså ikke en del af den aftale.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 20

Aage Frandsen (SF):

Statsministeren lægger jo meget vægt på, at aftaler med befolkningen, kontrakter med befolkningen skal holdes, og det er derfor, kan jeg forstå, at regeringen for 1½ år siden trak det for-

slag, der var omkring handelsskolerne, tilbage, forstået på den måde, at man sørgede for en ekstra bevilling på 50 mio. kr. til handelsskolerne.

Jeg har også forstået, at når man ændrer forslaget om dagpengesystemet ved at trække forslaget tilbage, så skyldes det, at statsministeren har lovet, at man ikke ville ændre dagpengesystemet.

Så er mit spørgsmål: Hvorfor gælder det samme løfte, det samme kontraktforhold vedrørende hjemmeservice så ikke?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at hr. Aage Frandsen sigter til, at jeg på et telefonisk spørgsmål på dagbladet B.T. lige før valget kom med udtalelser vedrørende hjemmeservice. Disse udtalelser gik på, at den daværende erhvervsminister Ole Stavad havde planer om helt at afskaffe hjemmeserviceordningen, og jeg blev spurgt, om Venstre var enig i det, hvortil jeg svarede, at vi ingen planer havde. Og det er også korrekt. Vi havde ingen planer. Men jeg føjede til, og det står også i svaret, at der jo altid kan være uhensigtsmæssigheder, som man må kigge på og rette.

Lad mig så minde om, at hjemmeserviceordningen stadig eksisterer. Det er rigtigt, at vi har fjernet dele af den, men vi har målrettet hjemmeserviceordningen til de svageste grupper i vores samfund, bl.a. således at pensionister stadig kan have glæde af hjemmeserviceordningen. Det er efter min mening i overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har svaret om den sag.

Aage Frandsen (SF):

Ja, man kan jo anlægge forskellige tolkninger, og jeg kan forstå, at vedkommende person, som statsministeren gav svaret til, i hvert fald har forstået det på en helt anden måde, for det, statsministeren siger om uhensigtsmæssigheder i hjemmeserviceordningen, som det kan være nødvendigt at kigge på, svarer jo helt til statsministerens formulering omkring dagpengesystemet, hvor man taler om et hjørne.

Hvis man anlægger den samme betragtning som omkring dagpengesystemet, som statsministeren nu har garanteret, at der ikke skal ske noget med, hvor man sagde, at det godt kan være, at man rører ved et hjørne, jamen var det så ikke også et hjørne, statsministeren omtalte i telefoninterviewet i B.T., nemlig nogle uhensigtsmæssigheder?

I hvert fald blev det opfattet af befolkningen sådan, at Venstre – ikke VK, for statsministeren

udtaler sig selvfølgelig kun på Venstres vegne, og regeringen holder kun Venstres løfter – ikke vil ændre dagpengesystemet, som det er i dag, til ukendelighed. Tror statsministeren ikke, at det var folks oplevelse af det, som statsministeren svarede?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Statsministeren har lige leveret et meget klart eksempel på, at han omgås sandheden meget letfærdigt. Statsministeren svarede, at den tidligere erhvervsminister Ole Stavad havde sagt, at han helt ville afskaffe hjemmeserviceordningen. Det er usandt. Det kan dokumenteres, at det er usandt.

Det, jeg sagde i en diskussion, som overhovedet ikke var aktuel, men principiel, i forbindelse med offentliggørelse af en rapport, var, at hvis vi kom i en situation, hvor man ikke kunne skaffe personale til omsorg og pleje af vore ældre, så prioriterede jeg det frem for hjemmeserviceordningen.

Kl. 13.30

Derfor synes jeg, at det, statsministeren just har brugt som undskyldning for at give et løfte om hjemmeserviceordningen, som regeringen er løbet fra, er en meget god illustration af, hvad det er for en diskussion med statsministeren og hans regering angående løftebrud, vi efterhånden befinder os konstant i her i huset.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Aage Frandsen tog udgangspunkt i, hvad folk vil tænke om det, man siger, og jeg må sige til hr. Ole Stavad, at det spørgsmål, jeg besvarede ved den pågældende lejlighed, lød sådan:

Der er en, som siger: Jeg har et lille hjemmeservicefirma, og jeg hørte, inden valget blev udskrevet, erhvervsministeren sige, at hjemmeserviceordningen skulle nedlægges. Hvad siger I til det?

Jeg tog for så vidt ikke stilling til, om det nu var sådan, eller om det ikke var sådan. Jeg svarede på et spørgsmål om, at der var nogle, der mente, at den daværende erhvervsminister Ole Stavad ville nedlægge hjemmeserviceordningen. Det var det, jeg blev spurgt om. Jeg svarede, at det havde vi ingen planer om, og det har vi heller ikke gjort.

Men jeg sagde også i mit svar, at man selvfølgelig kan opdage nogle vildskud, og dem må

man så se på. Jeg åbnede mulighed for, at der selvfølgelig kunne være ting, vi gerne ville ændre, og det har vi også gjort. Men vi har bevaret en hjemmeserviceordning, som er målrettet til de grupper, som vi mener kan have behov for en hjemmeserviceordning.

Det, vi har skåret væk, er først og fremmest hjemmeservice til velhavergupper. Men det, vi har bevaret, er hjemmeservice til mindrebemidlede grupper, og det synes jeg faktisk er en meget rimelig måde at indrette hjemmeserviceordningen på.

Aage Frandsen (SF):

Jeg forholder mig ikke til, om det er rimeligt eller ikke rimeligt, jeg forholder mig til, at man giver et løfte.

I dag har statsministeren ifølge et ritzautelegram sagt, at man forbeholder sig ret til at ændre hjørner i dagpengesystemet, hvis det fungerer uhensigtsmæssigt, og det er jo det samme, som statsministeren sagde til hjemmeservicefirmaejeren: Der vil være ting, vi laver om. Statsministeren prøver at fremstille det, som om det bare var så uskyldigt, og at det her også er uskyldigt.

Det, der er et problem ved statsministeren, er, at efter at have sagt, at man ikke vil lave noget om, tilføjer man: Jamen der kan være noget, der fungerer uhensigtsmæssigt, og så forbeholder vi os ret til at ændre det hele, for det er jo et helt andet emne, nemlig hjemmeservicesystemet, vi har at gøre med i dag.

Det efterlader det indtryk, at det, der virkelig rammer statsministeren, er noget, som kan vises i tv, og det har vi jo også erfaring med fra den tidligere statsminister. Gang på gang er der virkelig noget i tv, der rammer ens troværdighed, men det her er bare noget på papir, og så er det ikke så farligt.

Frank Jensen (S):

Jeg tror, statsministeren har studeret søndagsaviserne ganske nøje og set, at vælgerne tillid til statsministeren og hans regering er stærkt på retur. Det må da bekymre enhver statsminister, når vælgerne reagerer på den måde, at over 60 pct. erklærer, at dagpengesagen har givet et troværdighedsproblem for statsministeren.

Jeg vil spørge statsministeren: Er statsministeren ikke nervøs for at få samme dom af vælgerne i denne sag? Statsministeren står her og siger, at det, statsministeren sagde før valget, skulle ikke forstås helt, som alle har forstået det,

men vi er mange her, der har fået henvendelser fra små hjemmeservicefirmaer, der har opfattet statsministerens tilsagn til den pågældende læser af B.T. som et løfte om, at hvis Venstre fik magt, som de havde agt, ville de ikke ændre på hjemmeserviceordningen. Men nu er fakta, at der er begået et løftebrud over for vælgerne, så bør statsministeren ikke meget hurtigt trække den del af aftalen tilbage, sådan som han gjorde på dagpengeområdet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Også her gælder det, at hykleriet ingen grænser kender, især ikke for hr. Frank Jensen, som var minister i en regering, hvor den daværende erhvervsminister i hvert fald havde udtalt sig på en sådan måde – det er jo helt tydeligt – at det hos nogle havde efterladt det indtryk, at den daværende regering helt ville afskaffe hjemmeserviceordningen.

Jeg svarede på et spørgsmål om det og sagde, at det havde vi ingen planer om. Det har vi heller ikke gjort, men vi har ændret hjemmeserviceordningen således, at den nu er målrettet de mindrebemidlede grupper i befolkningen. Der er skåret noget fra over for dem, der nok har råd til selv at betale, fordi vi gerne vil have penge til andre ting, og det er det, det handler om.

Kl. 13.35

Så kan jeg kun gentage til hr. Aage Frandsen: Når det gælder dagpenge, har jeg sagt flere gange, og jeg gentager det her, at regeringen kommer ikke med noget forslag vedrørende dagpenge på denne side af valget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Aage Frandsen for sidste gang.

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstod på hr. Ole Stavad, at der ikke var noget forslag fra den daværende regering, og derfor holder det med at tale om hykleri vel heller ikke. Det holder i hvert fald under ingen omstændigheder, når det gælder mig.

Jeg spørger igen statsministeren: Når der er en forskel på, at man trækker forslaget om ændring af dagpengesystemet tilbage, men ikke trækker forslaget om hjemmeservice tilbage, holder det da ikke at argumentere med, at når det drejer sig om hjemmeserviceordningen, vil man ramme nogle, som har råd til det. Det var jo også det, man ville med ændringen af dagpengesystemet, så derfor kan den eneste forklaring vel kun være, at når man kan se i tv, at statsmini-

steren virkelig lover noget, er han sårbar, og så trækker han forslaget tilbage.

Derfor er der kun én ting at opfordre til, og det er at lade et kamera følge statsministeren rundt omkring i landet, ikke mindst i den kommende valgkamp, fordi statsministeren vil måles efter, hvilke billeder der er af statsministeren – ikke af Det Konservative Folkeparti, for det er ligegyldigt, hvad de mener, men af statsministeren.

Jeg synes sådan set, det er bevist, at regeringen er sårbar, og når man er sårbar, indretter man sig efter det, uanset om det, man gør, er sagligt rigtigt eller sagligt forkert. Men er man ikke sårbar, eller mener man, at man ikke er sårbar, gør man det ikke.

Jens Peter Verner sen (S):

Det er jo ikke sikkert, det er sådan i Venstre, men har statsministeren ikke tænkt over, at den måde at fremstille denne sag på faktisk er dybt manipulerende? Tror statsministeren virkelig, at befolkningen accepterer, at man på den måde manipulerer en fremstilling, der har stået klart for de fleste?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg afviser fuldstændig hr. Aage Frandsens fremstilling og ligeledes hr. Jens Peter Verner sens. Jeg kan kun gentage, at det, jeg har svaret på, er et spørgsmål om, hvorvidt vi havde planer om at afskaffe hjemmeserviceordningen, og svaret var: Nej, det har vi ingen planer om. Jeg har udtrykkelig sagt, at der altid kan være nogle ting, man skal se på, og det har vi gjort. Vi føler, det er rimeligt at lave en hjemmeserviceordning, der er målrettet de mindrebemidlede grupper i befolkningen, og det er det, vi har gjort.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 21

Villy Søvn dal (SF):

Det er desværre lidt i samme genre.

Det er bemærkelsesværdigt, at vi her lige før regeringens 2-års-fødselsdag konstant er nødt til at være optaget af de gange, statsministeren har været ude at love noget, der efterfølgende ikke holdt. Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at regeringen siger, at når presset er tilstrækkeligt stærkt, ændrer man kurs.

Jeg synes, det giver anledning til dette spørgsmål: Hvad så med de for alvor dårligt stillede, hr. statsminister? Hvis det er sådan, at regeringen giver sig, når det folkelige pres er stærkt nok, og når vælgernes mening står skarpt nok mejslet ud, er det klart, at man som socialordfører kan blive dybt bekymret for de mest udsatte grupper, som ikke er i stand til at mobilisere det voldsomme pres, og som ikke nødvendigvis er fotograferet sammen med statsministeren. Vil statsministeren medgive, at de udsatte grupper er ekstremt udsatte med den strategi?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må ærlig talt tilstå, at det ikke gik op for mig, hvad pointen i hr. Villy Søvn dals spørgsmål egentlig var. Men jeg kan sige, at i denne finanslovaftale er der afsat betydelige ekstrabeløb til de udsatte grupper, og det er helt i overensstemmelse med det, regeringen hele tiden har sagt, og hvad vi også lovede før valget.

Villy Søvn dal (SF):

Jeg forstår ikke, at statsministeren ikke forstod spørgsmålet, for jeg mener sådan set, det er meget enkelt og også meget tydeligt belyst.

Statsministeren redegjorde på pressemødet i dag for, at man heller ikke vil røre ved kontanthjælpen. Hvis man læser rapporten fra Rådet for Socialt Udsatte, som er håndplukket af regeringen selv og derfor må formodes at beskrive noget, som regeringen er enig i, kan man læse på side 13 og 14, at 65.000 af de i forvejen økonomisk dårligst stillede borgere er sat ned i kontanthjælp, selv om regeringen meldte ud med et helt centralt løfte om, at også kontanthjælpsmodtagere skulle friholdes.

Kl. 13.40

Hr. statsminister: Billedet krakelerer for enhver, der følger bare nogenlunde med i, hvad regeringen foretager sig. Jeg synes, det er ufatteligt groft, at næsten hver tiende overførselsindkomstmottager har fået den økonomiske levestandard nedsat af denne regering. Det er påvist i rapporten.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, den diskussion har vi jo taget gentagne gange tidligere med hr. Villy Søvn dal.

Jeg går ud fra, at det, hr. Villy Søvn dal tænker på, er de ændringer, der er lavet i kontanthjælpssystemet, bl.a. som led i aftalen »Flere i arbejde«, som et meget bredt flertal her i Folketinget jo står bag, og som sigter mod, at det skal

kunne betale sig at arbejde. Men vi har jo hele tiden sagt meget åbent, at hvis der er nogle hjørner, hvor systemet fungerer uhensigtsmæssigt, så det ikke kan betale sig at arbejde, skal vi selvfølgelig altid sørge for, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Et andet punkt, som hr. Villy Søvndal muligvis tænker på, er, at regeringen har indført den såkaldte lavere starthjælp til mennesker, der ikke har boet i Danmark i mindst 7 år. Det har vi gjort ud fra den opfattelse, at for at kunne få fuld adgang til det danske velfærdssamfunds ydelser skal man have en vis tilknytning til Danmark. Det synes vi faktisk er meget rimeligt, og det er derfor, vi har indført den ordening.

Villy Søvndal (SF):

Ja, men det, nogle af os er optaget af, er løfterne, der flager rundt i vinden. Statsministeren lover det ene og det andet, og vi kan bare ved en simpel gennemlæsning af rapporten konstatere, at regeringen selv har udtalt, at løfterne holder ikke. Det, der blev lovet, sker ikke, der sker det modsatte, og så kan statsministeren have nok så mange forklaringer ligesom i dagpengesagen om, hvorfor regeringen er optaget af hjørner. Vi er bare mere optaget af de mere håndfaste løfter.

Statsministeren minder mig meget om en oplevelse, jeg havde for nylig i Italien, hvor man møder nogle italienere, der kan flytte rundt på kasser meget hurtigt, og pludselig forsvinder de ting, der er inden i kasserne. Dem kalder man tricktyve, og jeg synes i virkeligheden, at statsministerens måde at omgå løfter på, specielt løfter til de udsatte grupper i dette land, er præcis den samme. Hvis de, som tror, de er værnet af et løfte, et kort øjeblik ikke har den fulde opmærksomhed rettet mod statsministeren, bliver de udsat for et snyderi, hvor de ting, de troede, de var blevet lovet, pludselig ikke er lovet alligevel. Det er det, statsministeren bruger hele tiden på i spørgetimen her i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har statsministeren jo fået den skik, at de, der stiller ham kritiske spørgsmål her i spørgetimen, får at vide, at de er hyklere. Jeg synes, statsministeren burde overveje, om det er en god måde at svare på.

Så vil jeg godt spørge: Bekymrer det ikke statsministeren, at det jo ikke var selve det forhold, at der var tale om et løftebrud i forbindelse med dagpengene, som fik regeringen til at trække forslaget tilbage? Det skyldtes jo det forhold,

at protesterne var vokset til et sådant omfang, at regeringen ikke skønnede, den kunne overleve, hvis den fortsatte med det. Det var det, der fik statsministeren og resten af regeringen til at trække dagpengefóringelsen tilbage, det var jo ikke selve det forhold, at det var et løftebrud, og det synes jeg ikke ser ret godt ud.

Når man følger forløbet, må man jo erkende, at man sandsynligvis godt var klar over det i regeringen. Det håber jeg da i hvert fald, for ellers ved man jo intet om, hvad det er, man selv går og laver, og at det er et løftebrud. Først i det øjeblik, det står klart for statsministeren, at han aldrig vil kunne overleve politisk og fortsætte, trækker han det tilbage, og det synes jeg burde give anledning til stor eftertanke hos statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at heldigvis har befolkningen altså en regering, der trods alt lytter, i modsætning til hvad man tidligere har oplevet, regeringer har udsat befolkningen for. Det synes jeg faktisk er et meget stort demokratisk fremskridt.

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at det var vores klare opfattelse, at det forslag, der var fremlagt, lå inden for rammerne af de løfter, der var afgivet før valget. Men det nytter jo ingenting, hvis det næsten enstonigt hele vejen rundt opfattes på en anden måde, for er der noget, der er helt afgørende, er det, at der kan være tillid til, at de ting, man siger før valget, står man ved, dem holder man fast ved, og dem gennemfører man efter valget. Det er en krumtap, det er det for denne regering, og derfor var det selvfølgelig sådan, at når det var bedømmelsen af forslaget, så var der kun én ting at gøre: trække det tilbage.

Kl. 13.45

Må jeg bare sige til hr. Villy Søvndal, at kendsgerningen jo er, at denne regering har afsat betydelige ekstra midler til de svageste grupper i det danske samfund på denne finanslov såvel som på tidligere finanslove; flere midler til de svageste, flere midler til misbrugere, flere behandlingstilbud for alkoholmisbrugere, forbedringer for handicappede, flere boliger og en særlig ordening for handicappede studerende, en øget indsats mod negativ social arv, og ældrechecken til de mindst bemidlede ældre har vi gjort permanent. Dette bare for at nævne nogle af eksemplerne på, at vi til fulde har levet op til det, vi har sagt før valget, nemlig at vi ville for-

bedre vilkårene for de svagest stillede i det danske samfund.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvndal for sit sidste spørgsmål til statsministeren.

Villy Søvndal (SF):

Ja, statsministeren forsøger hele tiden at dreje det uden om de eklatante løftebrud, statsministeren konstant begår, og jeg forstår godt, at statsministeren har lyst til at snakke om noget helt andet og læse op af lange kataloger, for det må være ekstremt ubehageligt for en statsminister, der er gået til valg på troværdighed, at blive taget på den måde, om man så må sige, med bukserne nede.

Men det, som jeg synes er den afgørende diskussion, er, at statsministeren jo signalerer, og regeringen signalerer, at hvis modstanden i øvrigt er stærk nok, hvis der kan mobiliseres modstand nok, og hvis I har mig på et kamera, så giver jeg mig. Men det er jo en voldsom blottelse af alle de grupper, der ikke har stærke interesseorganisationer i ryggen, og jeg kan garantere, at statsministerens skønmaleri af, hvad der sker ude i virkelighedens verden i forhold til handicappede, i forhold til sindslidende, i forhold til misbrugere, i forhold til de mest udsatte børn, er det stik modsatte, nemlig at vi har en regering, hvor dagsrationen består af nedskæringer, nedskæringer, nedskæringer og nedskæringer. Det kan statsministeren orientere sig om i det virkelige liv.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo ganske tankevækkende, at hr. Villy Søvndal nu netop trækker Rådet for Socialt Udsatte frem, i betragtning af den modstand regeringen mødte, dengang vi etablerede det råd for socialt udsatte.

Vi nedsatte netop Rådet for Socialt Udsatte, fordi de svageste grupper i det danske samfund skulle have et talerør, der var stærkt nok til at råbe både regeringen og politikerne i Folketinget op. Derfor er vi glade for at have Rådet for Socialt Udsatte og er også glade for, når Rådet for Socialt Udsatte peger på punkter, hvor man kunne gøre det bedre for de svageste grupper i det danske samfund.

Derfor kan jeg også sige, at på de punkter, hvor vi føler, at Rådet for Socialt Udsatte havde ret i sin kritik, har vi afsat ekstra midler i forbindelse med dette års finanslov til at gøre tingene

bedre. Det er det, vi har Rådet for Socialt Udsatte til, og derfor er jeg jo enig med hr. Villy Søvndal i, at det er godt at have et talerør for de socialt udsatte, og det var denne regering, der sørgede for, at de udsatte grupper endelig fik et sådant talerør; det skal vi være glade for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Dermed er spørgsmålene til statsministeren afsluttet, og det næste spørgsmål er til finansministeren af fru Elisabeth Arnold.

Spm. nr. US 22

Elisabeth Arnold (RV):

Det er til finansministeren, og det har ikke noget med finansloven at gøre. Udgangspunktet er derimod en artikel i Børsen den 28. oktober 2003, hvor der stod, at der nu var bred støtte til et forslag om at stække Europa-Parlamentet.

Det står beskrevet i artiklen i Børsen, at på et uformelt møde i Italien i september enedes finansministrene i al stilhed om at foreslå, at EU-landene bør nægte Europa-Parlamentet retten til at godkende EU's seksårige budgetramme, kaldet de finansielle perspektiver, der fastlægger de overordnede rammer for EU-systemets finanser.

Se, det virker jo, som om man på det uformelle ecofinmøde tidligere på året i al stilhed har besluttet at stille nogle ændringsforslag til konventet. Det, der undrer mig, er, at vi ikke har hørt noget om det fra medlemmer af Europaudvalget i Folketinget, hvor sådanne forslag jo skal forelægges til mandatgivning, inden ministeren tager af sted, før vi pludselig kan læse i avisen, at der er stillet sådan et forslag. Hvilken forklaring har ministeren på dét?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold om det møde, der var i Ecofin i Stresa, at der var tale om et uformelt møde, hvor også centralbankcheferne deltog, og hvor man ikke kan beslutte noget formelt overhovedet.

Kl. 13.50

Der var på mødet fire temaer, hvoraf drøftelsen af konventets traktatudkast optog en meget lille del, og der blev ikke på det pågældende møde i Stresa truffet reelle beslutninger om, at økonomi- eller finansministrene skulle indstille

noget til regeringskonferencen, hverken som gruppe eller hver for sig.

Der var ingen beslutning og ingen konklusioner fra mødet i Stresa. Der var tale om refleksioner blandt ministre om, hvilke ideer eller synspunkter man kunne bringe hjem til brug i eget regeringsregi, altså i landenes regeringer.

Jeg vil i øvrigt sige, at på samme møde gjorde jeg det meget klart, at Danmark har en særlig beslutningsprocedure, at vi i øvrigt ikke selv fremstiller ændringsforslag til det traktatudkast, der ligger, og at vi i øvrigt ikke som det ligger – der kan komme ting senere – er i stand til at tage det, andre måtte foreslå. Vi forholder os løbende til den procedure, der gælder, altså at regeringen søger mandat i det danske Folketing, i Europaudvalget.

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis ministeren nu fastholder, at der ikke er truffet nogen beslutning på det pågældende ecofinmøde, hvordan kan det så være, at formanden for Ecofin, den italienske finansminister, den 16. oktober fremsætter et forslag til formandskabet på vegne af ecofinmødet, hvor han fremsætter ikke mindre end 22 forskellige forslag til ændring i traktaten?

Er det på vegne af Rådet, ja eller nej? Og hvis svaret er ja, det er på vegne af Rådet, hvorfor har ministeren så ikke søgt mandat? Og hvis det ikke er på vegne af Rådet, er det så det samme som at sige, at den italienske formand for Rådet har handlet fuldstændig uden opbakning i det Råd, han repræsenterer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er nødt til at gøre finansministeren opmærksom på, at det, han er ude i nu, er vildledning af Folketinget.

Vi har modtaget et dokument, underskrevet af den italienske formand for Ministerrådet, hvori der er vedlagt en række konkrete traktatændringsforslag, som er fremsendt til regeringskonferencen fra det møde, som ministeren deltog i. Det fremgår af det følgebrev, den italienske minister har sendt, at det var noget, der var konsensus om blandt finansministrene. Nu påstår finansministeren så over for Folketinget, at der ikke er truffet nogen beslutning.

Hvordan kan finansministeren påstå det, når formanden for Ministerrådet fuldstændig offi-

cielt meddeler regeringskonferencen, at man har truffet en sådan beslutning? Enten lyver den italienske finansminister, eller også gør den danske. Det er en dybt alvorlig sag.

Finansministeren får jo også mulighed for at forklare sig nærmere i spørgetiden her i morgen i Folketingssalen, hvor jeg har stillet spørgsmål om sagen. Men jeg synes, at ministeren bør bestrebe sig på at give Folketinget fyldestgørende og korrekte oplysninger om den her sag.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige, at den italienske formand, Giulio Tremonti, blot rundede drøftelsen i Stresa af med at skitsere to til tre mulige forløb af regeringskonferencen, hvor der ikke skulle drages konklusioner fra mødet.

Derfor blev jeg også overrasket over, at den italienske finansminister den 16. oktober i sin egenskab af formand for Ecofin formelt oversender det papir, der var udarbejdet til mødet i Stresa i en noget revideret udgave til den italienske premierminister Berlusconi, oven i købet uden det forbehold, som på foranledning af Danmark og flere andre lande fandtes i papiret til Stresa.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Man må godt lige holde lidt mere ro i salen.

Elisabeth Arnold (RV):

Det virker altså, som om ministeren har været lige så forbløffet som vi andre over, at der blev fremsendt ændringsforslag, og det vil altså sige, at Børsens beskrivelse af denne her beslutning, som er taget i dybeste stilhed, er fuldstændig, bogstavelig talt korrekt, for det er så stille, at end ikke ministre, der var til stede på mødet, har været klar over, at de pågældende forslag er blevet udformet.

Så jeg vil gerne spørge: På hvilken måde har den danske finansminister reageret over for den italienske finansminister på, at der nu stilles nogle ændringsforslag, som ikke har været besluttet på det pågældende møde?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er, som jeg siger, at på mødet var der refleksioner over, hvordan finansministre i virkeligheden kunne forholde sig til delelementer, og hvad det var, man kunne tage hjem hver især til sine egne regeringer. Der blev udtrykkeligt gjort opmærksom på fra dansk side, at vi har en procedure. Vi nævnte, at vi egentlig kunne tage traktatudkastet, som det lå, men hvis andre lan-

de kom med ændringsforslag, så ville vi vurdere det og i givet fald bruge den nationale procedure, dvs. vurdere det i den danske regering, føre det frem i Folketinget og få det mandat i Europaudvalget og derefter lade det indgå i regeringskonferencen.

Der er altså ikke noget separat ændringsforslag fra den danske finansminister eller fra finansministrene i forbindelse med, at Ecofin stiller ændringsforslag. Der er ikke tale om, at Ecofin skulle stiller ændringsforslag. Jeg ved ikke, hvorfor den italienske formand vælger at sende sådan et brev til sin formand. Det må man spørge den italienske finansminister om.

Kl. 13.55

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold for det fjerde og sidste spørgsmål.

Der må være noget mere ro i salen.

Elisabeth Arnold (RV):

Finansministeren svarede simpelt hen ikke på mit spørgsmål. Jeg spurgte, på hvilken måde den danske finansminister har reageret over for den italienske finansminister på, at han har fremsendt nogle forslag i Ecofinrådets navn, uanset at finansministeren her nu påstår, at der ikke har været beslutning om at fremsætte noget i Ecofinrådets navn.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen hvad den italienske formand vil meddele sin egen formand, blander jeg mig for så vidt ikke i. Men der kommer ikke et papir fra Ecofin til regeringskonferencen, som overhovedet kan have baggrund i det uformelle møde i Stresa. Det kan ikke lade sig gøre, for her var der ingen konklusion. Der var skitseret forskellige muligheder. Og jeg er ikke ansvarlig for, hvad den italienske formand vælger at gøre. Men det er ikke på vegne af Ecofin og et ecofinforslag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 11 [afstemning]:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren [om Dansk Internationalt Skibsregister].

Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 10/10 2003. Første del af forespørgslen vedtaget 23/10 2003. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 14/11 2003. Forslag til vedtagelse nr. V 21 af Ole Sohn (SF) og Line Barfod (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 22 af Kim Andersen (V), Colette L. Brix (DF), Carina Christensen (KF) og Naser Khader (RV). Forslag til vedtagelse nr. V 23 af Niels Sindal (S)).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 22 af Kim Andersen (V), Colette L. Brix (DF), Carina Christensen (KF) og Naser Khader (RV) (*se side 1591*) vedtages med 64 stemmer (V, DF, KF, RV og KD) mod 10 (SF og EL); 33 (S) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 21 af Ole Sohn (SF) og Line Barfod (EL) (*se side 1591*).

Forslag til vedtagelse nr. V 23 af Niels Sindal (S) (*se side 1595*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af musikloven. (Frivillige amtsmusikudvalg).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsat 6/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.